

jeg skal undvære dem et Aar. Men jeg forlanger ordenlig Besked.»

Jægermesteren tav et Øjeblik og saae mod Gulvet. Hans Læber var hvide.

»Naar du direkte spørger mig, saa vil jeg ikke nægte, at jeg for Tiden er temmelig stærkt engageret. Men det hele vil ordnes af sig selv. Jeg skal gerne ved Lejlighed vise dig min Terminsopgørelse, saa vil du se, at jeg blot behøver Henstand. Jeg beder kun om, at du vil fritage mig for at komme nærmere ind paa de Ting netop i disse Dage. Jeg forsikrer dig, der er i Forvejen tilstrækkeligt, som trykker og piner mit Sind... Ogsaa Sorger, som jeg ikke kan tale om til nogen.»

Han havde rejst sig og gik uroligt omkring i Stuen. Hans sidste Ord var gaaet Fru Bertha til Hjertet, og hun opgav at gøre ham Bebrejdelser for hans Uefterrettelighed.

Lidt efter satte han sig fortrolig hen til hende i Sofaen.

»Tante Bertha! Vi talte før om Møller Jensens Sygdom og Muligheden for et Repræsentantskifte her i Kresen. Du syntes at være lidt forbavset over, at jeg i saa Tilfælde ventede en Opfordring til at stille mig. Det gør jeg nu maaske ikke; men — oprigtig talt, Tante Bertha! — jeg synes, at du — og særlig du — maa kunne forstaa, at det piner mig ved en-